

Una Església afònica?

Dll, 30/11/2009 per Pere Codina

[Els nous veïns de Diognet](#)

El recent editorial conjunt de la premsa catalana (26/11) ha fet forat. En una societat mancada de líders, i per tant de lideratges, la premsa ha assumit i amb eficàcia el paper de líder ideològic. La seva actuació ha estat massivament recolzada per la societat civil (amb tot el teixit d'organitzacions i institucions), a l'espera que els altres líders (polítics, econòmics, culturals...), s'uneixin a la iniciativa i la recolzin.

Tanmateix hi trobem a mancar una veu: la de l'Església catalana. No en sabem la raó: manca d'acord?, manca de lideratge?, manca de temps?, manca de què? O és que efectivament, «l'Església catalana no existeix» com va dir el bisbe Casanova, acabat de nomenar bisbe de Vic (2003), en una entrevista? O, més aviat, es que «ja» no existeix?

Certament, seria una llàstima que no fes sentir, també en aquest punt, la seva veu. Si no hi diu res, haurà estat una gran oportunitat perduda. S'hauria pogut fer escoltar la doctrina de l'Església sobre la nació. S'haurien pogut recordar, per exemple, aquelles paraules de Joan Pau II, quan afirmava que «els drets de les nacions no són altra cosa que els drets humans considerats en aquest específic nivell de la vida comunitària (...). Ningú -ni un Estat, ni una altra nació, ni cap organització internacional- no està mai legitimat a afirmar que una determinada nació no és digna d'existir».

I no calia que fossin directament declaracions fetes per boca dels bisbes. Però si que d'una manera o altra en aquest context constessin com a posició de l'Església. En aquesta «Església que [malgrat tot] pelegrina a Catalunya» tenim, gràcies a Déu, bons experts en aquests temes, que són alhora experts en la prudència i el tacte necessari per saber dir amb no feridora claredat tot que s'hagi de dir. Hauria pogut ser, doncs, no sols una exposició de continguts sinó també de «maneres». Perquè és trist que les recents intervencions de «l'Església» en l'opinió pública (ens referim a la que parla per boca del secretari de la CEE) puguin servir tan bé per il·lustrar què vol dir allò d'un elefant en una botiga de porcellana...